

LANDELIJKE PARTIJ VOOR PENSIOENBELANGEN (Amsterdamsche politie- en brandweerpartij)

Zowel de **Amsterdamsche Politie- en Brandweerpartij** als de **Landelijke Partij voor Pensioenbelangen** waren creaties van de Amsterdammer Renze van der Meulen.

In 1918 nam Van der Meulen met de Amsterdamsche Politie- en Brandweerpartij deel aan de verkiezingen voor de Tweede Kamer in de kieskringen Amsterdam en Arnhem. Zijn eenmanslijst verwierf in totaal 417 stemmen (0.03%). Op 12 februari 1921 stond Van der Meulen aan de basis van de oprichting van de Landelijke Partij voor Pensioenbelangen, waarmee hij in 1921 742 stemmen behaalde bij de gemeenteraadsverkiezingen in Amsterdam. In 1922 nam de Landelijke Partij voor Pensioenbelangen in drie kieskringen deel aan de verkiezingen voor de Tweede Kamer. Onder leiding van Van der Meulen behaalde het partijtje 577 stemmen (0.02%).

Over zowel de Amsterdamsche Politie- en Brandweerpartij als de Partij voor Pensioenbelangen is vrijwel niets bekend. Van eerstgenoemde partij is een enkel pamflet gevonden, waarin het levensverhaal van Renze van der Meulen uitgebreid uit de doeken wordt gedaan. De lijsttrekker van de Amsterdamsche Politie en Brandweerpartij zou in zijn leven stelselmatig zijn tegengewerkt door 'een kapitalistische klik met overheidsperone'(sic), die verantwoordelijk werd gesteld voor Van der Meulens gedwongen vertrek als veldwachter, maar ook voor de volgens de anonieme pamfletschrijvers onterechte gevangenisstraf die hem in 1913 wegens valsheid in geschrifte was opgelegd. Het programma van de Amsterdamsche Politie- en Brandweerpartij kende slechts vier eisen: afschaffing van de jachtwet, een rijkswet voor de rechtspositie van burgerlijke ambtenaren en het sluiten van de grenzen voor de uitvoer van vee en van levensmiddelen tot 1919.

Van de Landelijke Partij voor Pensioenbelangen is slechts één advertentie aangetroffen (*De Telegraaf* van 3 juli 1922) waarin als programpunten staan vermeld: invoering van een premievrij staatspensioen en nivellering van de voor 1920 verleende ambtspensioenen. De partij had, volgens eigen opgave, 200 leden. Na 1922 is noch van Van der Meulen noch van de Landelijke Partij voor Pensioenbelangen iets vernomen.